

STĂUREANU, MOISE MIHAIL

Profesor

N.15 mart. 1859, Fălticeni - m. 2 apr. 1952, București.

Clasele primare și gimnaziul *Alexandru Donici* din Fălticeni, liceul la Botoșani, Facultatea de Medicină, la care va renunța, Facultatea de Litere a Universității din București (1888). Licența în 1897. Își perfecționează pregătirea la Paris (1894-1895).

A fost la Craiova, între anii 1883-1929 profesor de limba franceză la Liceul *Carol I*, Liceul *Frații Buzești*, Liceul Militar *D.A. Sturdza* și la Școala de fete.

În 1929, se retrage la București.

A cules, tipărit și răspândit la sate **Legendele istorice ale românilor** (la editura craioveană Filip Lazăr în 10 ediții). A scos numeroase ediții ale dicționarului român-latin și latin-român (1924-1945).

A îmbogățit și revizuit ediția a-VIII-a a *Dicționarului român* al lui Lazăr Șăineanu.

Conferențiar la Congreșele învățătorilor doljeni și Șocietatea *Prietenii Științei*; profesor și responsabil al Școlii israelito-române a învățământului etniei evreiești.

A fost unul dintre cei mai activi membri ai *Clubului profesorilor craioveni* și colaborator frecvent al revistei *Citirea*. Conferințele sale de la tribuna *Ateneului* și *Pretenii științei* erau unanim apreciate.

A participat la Congresul internațional de limbi romanice de la Bordeaux.

A colaborat la *Vocea română*, *Solidaritatea*, *Citirea*.

Opera: **Manual practic de limba franceză** (Craiova, 1921).

